

community

The New Apostolic Church around the world

03/2018/AI

Dalja e Apostullit të distriktit Bernd Koberstein në pension

Editoriali: Të entuziazmosh të tjerët për Jezusin

Shërbesa fetare: Të ecësh me Jezusin mbi ujë

Doktrina kishtare: I zgjedhur nga mëshira – përse?

New Apostolic Church
International

Të entuziazmosh të tjerët për Jezusin

Foto: NAC International

Të dashur bashkëbesimtarë,

Ungjilli përmbledh, përfshin sëbashku veprën e Perëndisë për shpëtim nëpërmjet lindjes së Jezusit, vdekjes së tij në kryq, Ringjalljes dhe Rikthimit të tij. Besimi tek Jezu Krishti dhe rilindja nëpërmjet Ujit dhe Shpirtit të Shenjtë janë rruga e cila të çon në bashkimin e përhershëm me Perëndinë. Ky është Ungjilli, ky është mesazhi i gëzuar.

Këtë Ungjill dëshërojmë t'ua përhapim fëmijëve dhe të afërmeve tanë. Po, ne jemi dërguar dhe përzgjedhur si të krishterë për ta mbajtur ndezur këtë zjarr. Kjo mund të arrihet vetëm nëse ky zjarr digjet, qëndron ndezur brenda nesh. Ai duhet të kalojë nga zemra jonë në zemrën e të tjerëve, përndryshe kjo nuk funksionon. – Si bëhet e mundur kjo konkretisht?

Ne duhet të merremi vetë më shumë me Ungjillin. Dashuria e Perëndisë na bën ne si njerëz më të mëdhenj e më të mirëkuptueshëm.

Ne duhet të flasim me fëmijët dhe më të afërmit tanë rreth Ungjillit. Atëherë ata do të mësojnë nga Perëndia përjetimet tona dhe të ardhmen tonë të madhërishtme.

Ne duhet të lutemi me fëmijët tanë dhe me të afërmit tanë. Në lutje ne përjetojmë se Perëndia është i pranishëm. Perëndia dëgjon dhe na jep përgjigje.

E gjitha kjo kërkon pak kohë, përpjekje dhe mposhtje të vetvetes. Por jepen ndihmesën tënde për ta mbajtur ndezur e për ta shpërndarë këtë zjarr. Gjeni pak kohë për t'ua transmetuar këtë zjarr fëmijëve dhe të tjerëve.

Na entuziazmon ajo dashuri që Perëndia ka për të gjithë njerëzit! Le të entuziazmojmë edhe fëmijët e të afërmit tanë për dashurinë e madhe të Perëndisë!

Të fala të përzemërta dhe bekimet e Perëndisë në punën tuaj për të bërë të njohur Jezu Krishtin juaji

Jean-Luc Schneider

Të ecësh më Jezusin mbi ujë

Me rastin e „Konventës së të rinjve“ apostuli i distriktit John Kriel ftoi të gjithë të rinjtë e zonës së tij të punës nga mosha 14 deri 35 vjeç në Kapstadt prej datës 16 deri 18 Shkurt 2018

Mateu 14,29

„Dhe ai tha: Eja këtu! Dhe Pjetri zbriti nga varka dhe eci mbi ujë në drejtim të Jezusit.“

Të dashur motra e vëllezër, është diçka krejtësisht e veçantë të qëndrosh këtu dhe të përjetosh këtë shërbesë fetare në një rreth kaq të madh dhe të mrekullueshëm. Unë jam i vetëdijshëm që ju nuk më shikoni dot mua. Edhe nëpër ekrane ju shikoni vetëm një njollë të zezë dhe nuk më dalloni dot. Thjesht ne jemi shumë larg njëri-tjetrit.

Është një tablo shumë e bukur, e cila tregon se si ndjehem unë sot në mëngjes. Kur ju shikoj ju, kur kujtoj prezencën e Zotit në mesin tonë, e ndjej veten shumë të vogël dhe jam i ndërgjegjshëm, që unë sot jam një vegël e vogël në duart e Perëndisë. Dhe unë dua të qëndroj po kaq i vogël. Porqë dëshira dhe bindja jonë është, që Jezu Krishti është midis nesh. Dhe këtë mund ta përjetojnë të gjithë: Jezusi nuk është shumë larg meje, ai është direkt pranë meje. Edhe kur neve sot jemi me mijëra, Jezusin e kemi pranë, shumë pranë.

A e dini ju se kur Jezusi erdhi në Jeriko, atë e priste një turmë e madhe njerëzish. Midis tyre qe edhe një burrë i quajtur Zakeu. Ai dëshëronte të shikonte Zotin, por qe i vogël me trup. Njerëzit e tjerë nuk e pëlqenin, nuk e donin atë. Nuk qe i ndershëm. Askush nuk e respektonte. Por kur Jezusi erdhi në qytet, e pa këtë njeri. Ai e dinte, se Zakeun nuk e respektonte njeri. Ndërsa Jezusi shkoi tek ai në shtëpi.

Në pellgun Betesda rrinte shtrirë një njeri që prej 38 vjetësh dhe priste. Askush nuk pyeste për të. Të gjithë e injoronin atë. Jezusi pa pikërisht këtë njeri, atë të harruarin dhe e shëroi.

Një ditë, ndërsa po vëzhgonte njerëzit se si shkonin dhe çonin në tempull sakrificën e tyre, Jezusi vuri re një vejushë të varfër, e cila sakrifkoi dy groshët prej argjendi. Për të gjithë ata njerëz që ishin atje nuk qe gjë ajo sakrificë prej dy groshësh, qe pa kuptim. Ndërsa Jezusi e pa dhe u tha të tjerëve se sa e rëndësishme qe për Zotin sakrifica e asaj vejushë.

Të dashur motra e vëllezër, ndoshta dikush prej jush mund të mendojë, se „nuk jam me të vërtetë pjesë e bashkësisë. Ndjem e mënjanuar, jo e vlerësuar.“ Jezusi të sheh. Ai dëshëron të vijë tek ti dhe don të të bekojë. Të tjerë ndoshta mendojnë: „Askush nuk mendon për mua. Madje për ta ndoshta dhe nuk ekzistoj. Unë kam kërkuar ndihmë, por asgjë nuk ka ndodhur.“ Unë po ju them: Ju nuk jeni të harruar. Jezusi do të vijë dhe do të të ndihmojë.

Të dashur të rinj, motra e vëllezër, ndoshta keni ndjesinë: „Ah, kontributi im në punën e Zotit nuk është i rëndësishëm. As që nuk vihet re. Askush nuk më thotë faleminderit. Ajo që unë bëj nuk ka kuptim.“

Jezusi shikon çdo shërbim e çdo sakrificë. Nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë ai na thotë: Mos e vrit mendjen. Unë e shoh se çfarë ke bërë për mua dhe do të të bekoj për këtë. Edhe pse sot jemi kaq shumë, duhet të jemi të sigurt, se Jezusi njeh secilin prej nesh personalisht. Ai dëshëron të bekojë secilin personalisht dhe në një mënyrë të veçantë.

Unë ju lexova një rresht nga një histori e njohur, kur të rinjtë qenë në det të hapur dhe një stuhi e fortë filloi. Qe një erë e fortë dhe e çontë varkën sa andej – këndej. Papritur

panë që një njeri po ecte drejt tyre mbi ujë. Me të vërtetë që i zuri frika. Çfarë po ndodh? Jezusi u tha: „Ngushëllohuni, jam unë. Mos u frikësoni.“ Pjetri iu përgjigj më pas: „O Zot, nëse je ti urdhëromë atëhere që të vij mbi ujë drejt teje.“ Më pas vjen pikërisht teksti i sotëm i marrë nga Bibla: „Dhe ai tha: Eja këtu! Dhe Pjetri zbriti nga varka dhe eci mbi ujë në drejtim të Jezusit“ .

Kjo është një tablo e bukur për shpëtimin tonë. Jezusi na thërret: „Eja!“ Që nga rënja e parë në mëkat Perëndia i bën thirrje njerëzve, të gjithë njerëzve: „Ejani tek unë, ju lutem. Unë dua të të çoj në bashkimin e përhershëm me mua.“ Kjo është thirrja e Perëndisë ndaj njerëzve: Ju lutem ejani! Kjo nuk është një thirrje e zakonshme, porse një thirrje personale. Perëndia thërret çdo njeri personalisht: „Të lutem eja tek unë.“ Kjo thirrje na drejtohet edhe neve: Vëlla, motër, eja tek Jezusi. Ai dëshëron të na çojë ty edhe mua në bashkimin e përhershëm me të.

*Nëse dëshiron të shkosh tek Jezusi,
duhet të ndjekësh shembullin
e tij dhe duhet të bësh, – dhe kjo
është vendimtare – atë që ka bërë
edhe ai.*

40.000 erdhën në stadiumin e Kapstadt-it në koncerte, referate dhe në shërbesën fetare

Sot Jezusi na thërret ne: Eja, dua pikërisht këtu dhe tani të bashkohem me ty. Ose, po ta shpreh me fjalët e motos së sotme: „Eja, dua të jetoj dhe punoj brenda jush.“ Më lejoni të jem pjesë e jetës suaj. Ndajini mendimet dhe jetën tuaj me mua. Ejani më pranë.

Kjo thirrje nuk ju bëhet nga asnjë lloj organizate, as edhe nga prindërit tuaj: Eshte vetë Jezu Krishti që ju thërret: pikërisht ty, ty edhe ty. Eja! Dua që ti të vish në mbretërinë time. Eja, dua të jetoj me ty. Dhe thirrja e tretë: Eja, kam nevojë për ty! Eja më shërbe! Kjo thirrje e Jezusit i drejtohet secilit prej nesh.

Kjo thirrje iu bë edhe Pjetrit dhe ai e ndoqi atë. Pjetri duhet të bënte diçka, diçka që qe e pamundur nga ana njerëzore, ai duhej të ecte mbi ujë. E parë nga ana njerëzore, diçka e pamundur. Por Jezusi i tha Pjetrit: Eja! Pjetrit iu desh të bënte atë që i tha Jezusi, ai duhet të ndiqte shembullin e Tij.

Vëllezër dhe motra, kjo është vendimtare për ne. Nëse duam ta ndjekim thirrjen e Jezusit e nëse duam të shkojmë tek ai, ka vetëm një rrugë: Ne duhet të ndjekim shembullin e Jezusit, ne duhet të bëjmë atë që do Jezusi! Nuk mjafton vetëm të besosh apo vetëm të shkosh në kishë. Nuk mjafton të bësh vepra të mira. Nuk mjafton vetëm të lutesh e të sakrifikosh. Nëse do të shkosh tek Jezusi, duhet të ndjekësh shembullin e tij dhe – kjo është vendimtare – duhet të bësh atë, që ka bërë ai.

E di, që llogjikisht kjo nuk është e mundur. Ndërsa Pjetri e dinte: Nëse Jezusi ma kërkon këtë gjë, atëhere unë mund ta bëj atë. Çfarë do të thotë të bësh atë që ka bërë Jezusi dhe të ndjekësh shembullin e tij? Gjatë jetës këtu në tokë, Jezusi ndiqte një qëllim: Ai dëshëronte të kthehej përsëri pranë Atit të tij. Gjithçka tjetër ishte për të në plan të dytë. Ai dëshëronte të kryente, te përmbushte detyrën e tij për t'u kthyer tek i ati. Kjo kishte prioritet absolut.

Nëse duam të shkojmë tek Jezusi, duhet që edhe ne të vëmë prioritetet tona. Prioritet për ne ka hyrja në mbretërinë e Perëndisë. Kjo është gjëja më e rëndësishme për ne. Kjo është rruga në për të cilën duhet të ecim.

Jezusi qe i bindur. Çfarë do që ndodhte, ai përmbushte vullnetin e atit të tij. Në të gjitha situatat, në çdo rrethanë. Asgjë dhe askush nuk mundi ta ndalonte që Jezusi të bënte atë, që Zoti kërkonte prej ti. Të ndjekësh shembullin e Jezusit do të thotë gjithashtu t'i bindesh Perëndisë, çfarëdo që të ndodhë, në çdo situatë e pa asnjë përjashtim. Ne respektojmë urdhëresat e Perëndisë. Nuk ka diskutim, nuk ka kompromise – ky është vullneti i Perëndisë, atë e zbatoj. Pikë!

Jezusi qe i mbushur me dashuri dhe ai i donte njerëzit ashtu siç ishin. Të ndjekësh shembullin e Jezusit do të thotë, se dashuria qëndron në plan të parë, ka prioritet. Ne duhet të duam gjithkënd. Jezusi qe i gatshëm për të falë. Ai arriti

*Ajo që na motivon neve
për të qenë të bindur,
është dashuria jonë ndaj
Perëndisë*

madje të falë edhe armiqtë e tij. Dhe ne duam të ndjekim shembullin e tij. Natyrisht që kjo do të thotë të luftojmë, nuk është e thjeshtë. Porse ne përpiqemi më në fund për të falur – edhe armiqtë tanë.

Edhe një herë po e them llogjikisht ngjan e pamundur. Por me ndihmën e Zotit dhe mbasi Zoti e kërkon këtë prej nesh, pasi na jep edhe forcën e duhur për këtë, neve jemi në gjendje për të falur. Kini besim tek ai! Ai nuk kërkon prej teje atë që nuk je në gjendje të bësh. Kur kërkon diçka prej teje, ai edhe të ndihmon. Ti duhet vetëm të kesh dëshirë!

Pra, siç e thashë, është tepër e rrezikshme. E për këtë gjë e admiroj Pjetrin. Ai iu bind urdhërit, zbriti nga varka dhe eci mbi ujë. Ne e dimë që Pjetri dinte të notonte shumë mirë. Një histori tjetër na e dëshmon këtë. Por në atë lloj moti me erë dhe dallgë ishte me rrezik për jetën. Ai e dinte këtë gjë. Rreziku për t'u mbytur që i madh. Porse ai e mori parasysh këtë. Ai i doli para këtij rreziku.

Të dashur motra e vëllezër, të ndjekësh pas Krishtin ka pasoja. Shumë hezitojnë, të ndjekësh pas Krishtin apo shembullin e tij, t'u bindesh ligjeve të tij, dhe të duash apo të falësh, ka pasoja. Kush i bindet Krishtit apo e ndjek atë nuk ka shumë kënaqësi në jetë. Ai duhet t'ia dalë me pak, të kënaqet me pak. Kush ndjek ligjin e tij nuk ka shumë lekë, nuk bën qejf në jetë, nuk ka nderime të shumta, ka pak suksese. Nëse duam të mbesim me Krishtin, nëse duam të jetojmë me të, ka rrezik të kemi më pak të ardhura sesa të tjerët. Por për hir të Jezusit, ne duam t'i dalim përpara këtij rreziku.

Tani dikush mund të thoshte: „Po, por është me rrezik. Ata na mësojnë gjithnjë: „Ne duhet të falim; ne nuk duhet t'i përgjigemi dhunës me dhunë, por me falje.“ Por kështu lind rreziku se mund të na mbajnë për të dobët.“ Po, kështu ndodh në këtë botë të çmëndur, në të cilën jetojmë. Kush dëshiron të falë, quhet i dobët, si njeri që nuk gjen dot në atë moment një zgjidhje tjetër, si njeri që nuk di të mbrohet

Apostoli i distriktit Michael Deppner (Rep. Demokratike e Kongos)

Apostoli i distriktit Rüdiger Krause (Gjermania Veriore dhe Lindore)

Apostoli i distriktit Tshitshi Tshisekedi (RD e Kongos)

Apostoli i distriktit John L. Kriel (Afrika e Jugut)

apo të marrë hak. Prandaj fal ai. Për botën falja është një shenjë dobësie. Dhe shpesh neve na mbajnë për të dobët, vetëm sepse duam të falim. Le ta marrim parasysh këtë rrezik dhe le të ndjekim shembullin e Jezusit.

Disa me siguri thonë tani: „E po, por unë nuk arrij të jem gjithnjë i bindur, nuk arrij t'i dua të gjithë, të qëndroj besnik dhe të fal këdo. Nëse në fund nuk do t'i arrij këto, atëherë do të humbas gjithçka. Jo vetëm që nuk do të hyj në mbretërinë e Perëndisë, porse gjatë gjithë jetës këtu në tokë do të kem disfavore. Unë jam një dështak.“ Porse ky është ai rrezik, të cilit duhet t'i bëjmë ballë.

Të dashur motra e vëllezër edhe një herë ju them, ne duhet të rrezikojmë e duhet ta ndjekim pas Jezusit. Këtë jua uroj të gjithëve. Ti nuk do të pendohesh, pasi Jezusi është besnik. Ai do të ndihmojë. Ai do të të bekojë, do të të çojë drejt mbretërisë së Zotit. Dhe atje do të kesh pjesë në lavdinë e tij. Ti do të sundosh me të. Për këtë ia vlen të ruash besnikërinë ndaj tij. Të lutem rreziko, pasi nuk do të pendohesh.

Pjetri e mori parasysh atë rrezik. Ai zbriti nga varka dhe çdo gjë funksionoi. Qe një mrekulli. Ai mundi të ecë mbi ujë si Jezusi! Përse vallë? Pasi ishte i motivuar. Ai nuk i tha të tjerëve në varkë: „Hej, shikomëni. Tani do t'ju tregoj diçka të mrekullueshme.“ Ai nuk eci nëpër ujë për t'ju imponuar të tjerëve. Ai nuk donte t'u tregonte të tjerëve: Unë jam më i mirë se ju. Kurrë nuk i erdhën në mendje mendime të tilla.

Mendimi i tij i vetëm qe: Unë dua të shkoj te Jezusi. Ky ishte motivimi i tij i vetëm. Atij nuk i bëri përshtypje se çfare mendonin të tjerët për të. Për të nuk pati rëndësi se ndoshta kish bërë një mrekulli, dicka të jashtëzakonshme. Dëshira e

tij e vetme qe: Unë dua të shkoj tek Jezusi, prandaj dhe bëj atë që ai kërkon prej meje, atë që më thotë.

Të dashur motra e vëllezër, kur ne ndjekim urdhëresat e Perëndisë, kur i qëndrojmë besnik Jezu Krishtit, ne nuk e bëjmë këtë për t'u treguar të tjerëve se jemi njerëzit më të mirë. Ne nuk duam të jemi të krishterë më të mirë se të krishterët e tjerë. Ne nuk duam t'u imponohemi të tjerëve. Motivacioni ynë është diçka tjetër. Pasi të gjithë e dimë se nuk jemi në gjendje ta arrijmë. Jemi shumë të dobët për këtë gjë. Është e pamundur.

Dashuria jonë ndaj Perëndisë është motivacioni ynë për të qenë të bindur. Nga që e duam Jezu Krishtin bëjmë atë që ai dëshëron. Nga që e duam Perëndinë dhe duam të jemi të bashkuar përjetësisht me të, jemi të bindur dhe e drejtojmë jetën tonë sipas Ungjillit. Ky është motivacioni ynë. E përsa kohë është kështu, Jezusi na ndihmon të bëjmë edhe atë që duket e pamundur. Nëse duam të jemi më të mirë se të tjerët apo nëse duam t'u imponohemi atyre, nuk do të arrijmë kurrëgjë. Por nëse motivacioni ynë është krejtësisht i pastërt, nëse dëshira jonë është të vijmë tek Jezusi dhe të jemi të bashkuar me të përjetësisht, Perëndia do të na ndihmojë. Për njerëzit kjo është diçka e pamundur. Ndërsa me Jezusin kjo është e mundur.

Ju e dini se si vazhdon historia e Pjetrit. Ai zbriti nga varka, eci mbi ujë dhe papritur – për një farë arsyeje, që unë nuk e di – shikon ujin, dallgët dhe frikësohet. Filloi të zhytej. Gati sa nuk vdiq. Në momentin e fundit ai thirri: „O Zot, më ndihmo!“ Jezusi jo vetëm që i zgjati dorën, por e ndihmoi dhe i tha: „Ti, o besimtar i vogël, përse dyshove?“

Interesante është historia sipas pikpamjes së Jezusit. Siç duket nuk qenë për të era dhe dallgët shkak që Pjetri të mos kish

Motra e vëllezër ndoshta midis nesh ka ndonjë motër apo vëlla, që në këtë moment thotë: „Këtë nuk do ta arrij kurrë. Nuk jam dhe aq i mirë e besnik.“ Ti mund ta arrish. Fol me Jezusin dhe thuaj: „Unë dua ama. Unë dua të të mbetem besnik. Unë kam mall për t’u bashkuar me ty. Të lutem më ndihmo.“ Dhe Jezusi do ta bëjë këtë. Ai do ta forcojë besimin tënd. Por ti duhet ta dëshirosh atë gjë me gjithë zemër, ashtu siç donte Jezusi të kthehej përsëri pranë atit të tij.

shkuar drejt tij. I vetmi problem që dyshimi, mungesa e një besimi të fortë nga ana e Pjetrit. Më e zorshmja në gjithë këtë gjë nuk që era e stuhishme dhe deti, porse mungesa e besimit.

Të dashur motra e vëllezër, sigurisht që ne kemi hallet e vuajtjet tona. Edhe ne duhet të sakrifikojmë dhe shpesh na kalojnë gjëra për shkak të besimit tonë, besnikërisë tonë ndaj Jezu Krishtit. Por hallet e shqetësimet nuk janë të rrezikshme për ne. Ato nuk duhet të na ndalojnë, të na pengojnë për të hyrë në mbretërinë e Perëndisë. Rreziku nuk na vjen nga jashtë; ai vjen nga brenda. Kur besimi ynë dobësohet, ka rrezik.

Kur nuk kemi më besim tek Jezusi dhe kur vendosim që ajo gjë që ai kërkon prej nesh është e pamundur, atëherë është e rrezikshme. Kur besimi ynë dobësohet dhe kur nuk besojmë më në premtimin e Jezusit, atëherë pyesim veten: A ja vlen akoma që të heqim dorë nga njëra apo tjetra? A do të shpërblehemi me të vërtetë në mbretërinë e Perëndisë, nëse besojmë tek Zoti dhe premtimi i tij? Kështu dobësohemi në besim. Ne duam ama të mbesim të fortë në besim.

Sigurisht që herë pas here ndosh që – duhet të jeni të sigurt që kështu më ndodh edhe mua – që ndonjëherë të rrëzohemi, të dobësohemi e të mëkatojmë dhe të mos bëjmë atë që Jezusi pret nga ne. Atëherë ne e dallojmë, se sa të dobët jemi. Dhe ndonjëherë humbasim kurajën dhe themi: „Ah, këtë nuk do ta arrij kurrë.“

Të gjithë ata që me të vërtetë duan të shkojnë në mbretërinë e Perëndisë dhe janë gati të ndjekin Jezusin pas, do të marrin forcën dhe mëshirën që iu duhet për ta arritë këtë. Kini besim tek Jezusi. Dëgjojeni thirrjen e tij. Ai vetë iu thërret: „Eja!“ Përgjiguni kësaj thirrje dhe bëni atë, që bëri edhe Jezusi. Jetoni me të dhe lëvizni me të. Edhe kur kjo të duket e pamundur, ju do ta arrini. Kur dashuria ndaj Jezu Krishtit është motivacioni juaj, ai do t’u dhurojë forcën që ju duhet për të hyrë në mbretërinë e Perëndisë. Dhe ju do të bashkoheni me të që këtu – jo në qiell. Që sot e këtu do të përjetoni, sa mrekulli që është të jetosh me Jezusin dhe të lëvizësh me të. Amen.

MENDIME KYÇE

Ne ecim pa u frikësuar në rrugën e ndjekjes pas, e cila na çon drejt Perëndisë.

Ndjekja jonë pas është një përgjigje ndaj thirrjes së Perëndisë. Ne jemi gati për të sakrifikuar, nga që e duam Perëndinë dhe kemi besim tek ai. Si shpërblim Perëndia na bën të aftë për të mbetur besnikë deri në arritjen e qëllimit.

Majtas Apostuli Gamov midis konfirmandëve, djathtas, bekimet e dhëna për ta

Foto: NAK Shqipëri

Dita e konfirmacionit në Shqipëri 03 qershor 2018

Ne dt.03 Qershor 2018 ne Kishen Apostolike te Re Fier Shqiperi ne sherbimin e kujdesin e Apostul Pavel Gamov u zhvillua sherbese fetare per 10 te rinj e te reja konfirmante qe vinin nga Kucova,Fieri,Lushnja e Tirana te shoqeruar nga prinderit e tyre.Fjala e mare nga bibla Efisianeve 5,1 “Behuni pra imitues te Perendise,si bij shume te dashur” nga Ap.Gamov u degjua e vemendje te madhe nga 42 vellezer e motra ne kete sherbese.

Te rinjte qe do te mernin konfirmacionin ishin ulur ne rreshin e pare dhe kenduan bukur kenget 119-234 ne zerin e tyre ndihej emocioni e besim,fytyrat e tyre shkelqenin nga gezimi I nje dite te vecante,mbas pak minutash keta 10 femije do te konfirmoheshin e Ne, do ti therisnim 10 te rinj konfirmante te Kishes Apostolike te Re ne distriktin e Shqiperise.Apostul Gamov ju drejtua te rinjve se per kete

dite te vecante sot per ata kishte nje lajm te mire.Apostuli Kryesor te gjithëve I kishte derguar nje leter pershendetese me rastin e tyre per Konfirmacion,letren e lexoi Be.A.Rako. Me pas Apostul Gamov I pyeti te rinjte.A jeni te pergatitur per te mare sot konfirmacionin?Te rinjte nje zeri u pergjigjen me nje’ Po” te fuqishme.Atehere Apostuli I kerkoj qe me ze te larte te tregonin me fjale e me nje ze tekstin e Betimit te konfirmacionit.Ne qetesine e salles se Kishes Apostolike te Re Fier kumboi THIRJA E BETIMIT nga 10 konfirmantet e rinj.Atehere Apostuli vendosi duart mbi kokat e tyre duke I dhene bekimet e Perendise per te ardhemen e jetes tyre.Mbas shtrengimit te duarve me te rrinjte konfirmant Apostul P.Gamov,Kryeplak Ba.A.Rafaeli e Be. A.Rako I dhuruan te 10 te rinjve Konfirmant Certifikatat e Konfirmantit dhe letren pershendetese te Apostulit Kryesor, nga 1 bibel,dhurate e tufa me lule.Ne

Konfirmantët dhe familjarët e tyre në drekën e dhënë për ta

fund të shërbesës të gjithë pjesëmarrësit kënduan sëbashku këngën Nuk rroj unë dot pa ty.

Të rinjtë konfirmantë bene një fotografi përpara altarit me Apostul P. Gamov e Kryeplakun Ba.A.Rafaeli. Mbas shërbesës për rreth 70 minuta ,konfirmantët sëbashku me prinderit e tyre , Apostulin Gamov e vellezerit e administratës kaluan castë gezimi me embelsira e limonata në një nga lokalet e qytetit.Ne orën 13.30 të gjithë 6 konfirmantët nga Kucova,2 konfirmantët nga Fieri,1 konfirmant nga Tirana e 1 Konfirmantë nga Lushnja sëbashku me Prinderit e tyre u përshëndetën duke u përqaftuar me njëri tjetrin dhe u larguan për në qytetet e tyre.

Nga dt 25/05-04/06.2018 Apostul Gamov shërbeu në Shqipëri e Kosovë

Nga dt 25/05-04/06.2018 Apostul Gamov shërbeu Shqipëri e Kosovë.

- Ne dt.26.06 2018 ora 10.00 Apostul Gamov shërbeu në Kishën e Tiranës
- Ne dt.26.06.2018 ora 19.00 Apostul Gamov shërbeu në Kishën Pejë Kosovë
- Ne dt.27.06.2018 ora 10.00 Apostul Gamov ndoqi transmetim satelitor në Pejë Kosovë
- Ne dt.03.06 2018 ora 10.00 Apostul Gamov shërbeu në Kishën Fier Konfirmacion
- Ne dt 03.06 2018 ora 16.00 Apostul Gamov shërbeu në Kishën Kucovë

| Të thuash PO

Falenderime për njerëzit që më qëndruan afër në këtë rrugëtim: Familja ime, Elda dhe Alfred Rako, Maria dhe Sotir Abesh, Rosmarie dhe Jürgen Lubczyk.

Nëna ime gjithmonë më inkurajoi të shkruaja se si ndihem dhe si mendoj. Ti shpreh hapur dhe e vendosur vendimet e mia.

Sot jam këtu!

E ndiej të vështirë ta ndaj këtë histori me të gjithë. Por do të jetë më shumë e vështirë tu shpjegoj se si udhëtimi im mbërriti deri këtu, çfarë unë mësova dhe se si e mësova pa e ndarë këtë histori.

Kur isha fëmijë në një tjetër kishë shkoja. Me besim u rrita. Ishin ditët më të bukura për mua sepse e gjithë familja

takohej. Uronim njëri-tjetrin, shpërndanim dhurata, vizitonim nënën me gjyshin. Gjithmonë kam ëndërruar një familje të madhe ku njerëzit me dashuri, komunikim e përkushtim ndërtojnë çdo ditë të ardhmen.

Këto ëndërra shumë shpejt humbën. Nëna ime në një moshë të re u sëmur. E re jam edhe unë, e papërgatitur, edhe familja ime. Shumë shpejt u përballëm me situatë të panjohura dhe se gjithë rutina e jetës sonë rrotullohet drejt nevojave të saj, por ne nuk dimë shumë. Shumë shpejt dhe shoqëria, institucionet, familjarët u larguan. Pak njerëz po na qëndrojnë afër, dhe ne jemi ata që 24orë duhet të tregojmë durim. Po durojmë! Po besojmë!

Gjatë këtyre viteve jeta më solli pranë njerëz që më dëgjuan, qëndruan afër. Në kishën Apostolike të Re fillova të shkoja çdo të dielë; Zoti i solli situatat në këtë mënyrë. Lutesha dhe kërkoja çdo ditë që kjo rrugë të më ndriçohej. Kaluan ditë, kaluan vite dhe unë vendosa. Erdhi natyrshëm në mua.

Më datën 25 dhjetor 2017 u Pagëzova, mora ujë e shenjtë. I shpreha Zotit se sa e lumtur isha që i thashë “PO” këtij udhëtimi drejt tij, njohjes më shumë të vetvetes, rritjes së besimit. “PO-ja” ime e parë.

Duke e gjetur veten time në këtë rrugë të re ndihem më e fortë dhe më e sigurtë. Po u jap përgjigje pyetjeve të mia (të cilat janë me 100...qesh), duke biseduar me njerëzit që kujdesen për mua dhe besimit tim, duke i dhënë përgjigje vetes se përse e kam ndjekur këtë rrugë që kur isha fëmijë.

Ditët kaluan dhe gjendja e saj shëndetësore rëndohej. Viti i parë ku unë ndalova së besuari në mrekulli. Kërkoja që pema e krishtilindjeve të hiqej më herët seç kemi vepruar vitet e kaluara. Më kujtonte veç dhimbje. Dhimbjen që nëna ime e festonte me shumë vështirësi këtë ditë, këto vite. Megjithatë një hap tjetër i rëndësishëm më priste. Të pranoja frymën e shenjtë, hapi tjetër i pagëzimit. Nuk kuptoja se ku e gjeja forcën për të ecur përpara. Për tu ngritur çdo ditë nga krevati e falenderuar Zotin, duke qenë mirënjohëse edhe për një ditë tjetër, ditë të re ku mund të ëndërroja se gjërat për mua do të ndryshonin.

18 shkurt 2018 Apostoli Otten erdhi në shqipëri për të më bekuar në hapin tjetër të këtij rrugëtimi. Një natë përpara, veç disa orë përpara se e diela të vinte, ndodhi një vështirësi shumë e madhe. Kur u shtriva i kërkoja Zotit të ma merrte jetën; nënës sime t’ia dhuronte. Nuk po e duroja dot më këtë dhimbje.

Kur u ngrita në mëngjes drejt kishës u nisa. Atje më prisnin miq, njerëz që më duan dhe i dua shumë. Por unë në mendjen time e kisha vendosur, do të thoja Jo sepse vura në lëkundje besimin, të paktën me shpirtin tim të trazuar ashtu po mendoja.

Shërbesa filloi. Po i lutesha Zotit për një shenjë se si duhet

të veproja në ato momente. Ndieja gëzim teksa shihja sa shumë njerëz kisha pranë në atë ditë. Kënduam. Degjuam fjalën e Zotit. Dhe ja ku vjen radha ime. Apostuli përpara se të më kërkonte të dilja në altar në fjalët e tij shprehu: “Ne mund ta lëmë Zotin në çastet e vështira të jetës, por Ai nuk do të na lërë kurrë në”.

Çohem!

Këmbët më dridheshin nga emocionet. Çdo gjë thuhej në dy gjuhë, gjermanisht, një gjuhë që për mua ka tingëlluar ëmbël qysh fëmijë, edhe në shqip. Lotët e mia rridhnin lehtë dhe ngrohtë në faqet e mia. Apostuli vuri duart e tij në kokën time për të vazhduar lutjen. Këtu thashë rashë në tokë, më mbaj Zot...(qesh).

Erdhi momenti. Unë u pyeta nëse e pranoja Zotin në këtë rrugë të re.

“JA” thashë në fillim dhe më pas shqiptova fjalën “PO”;

“PO-ja” ime e dytë. Nga buzët e mia u shqiptua fjala që rridhte nga zemra. Zoti e kishte vendosur kohë më parë seç do të ndodhte.

Ndihem e bekuar që të kam pranuar në jetën time o Zot! Tani mbetet koha për ti thënë PO njeriut të zemrës. Atij njeriu që ti ke zgjedhur për mua dhe unë jam zgjedhur për të.

Foto: NAK Shqipëri

“Zoti ka plane për mua. Një ndër to je edhe Ti”. Në pritje të “PO-së” sime të tretë. Uroj të jesh në kohë. Dua që nëna ime të të njoh.

BARIU I MIRË

SIPAS PSALMIT 23

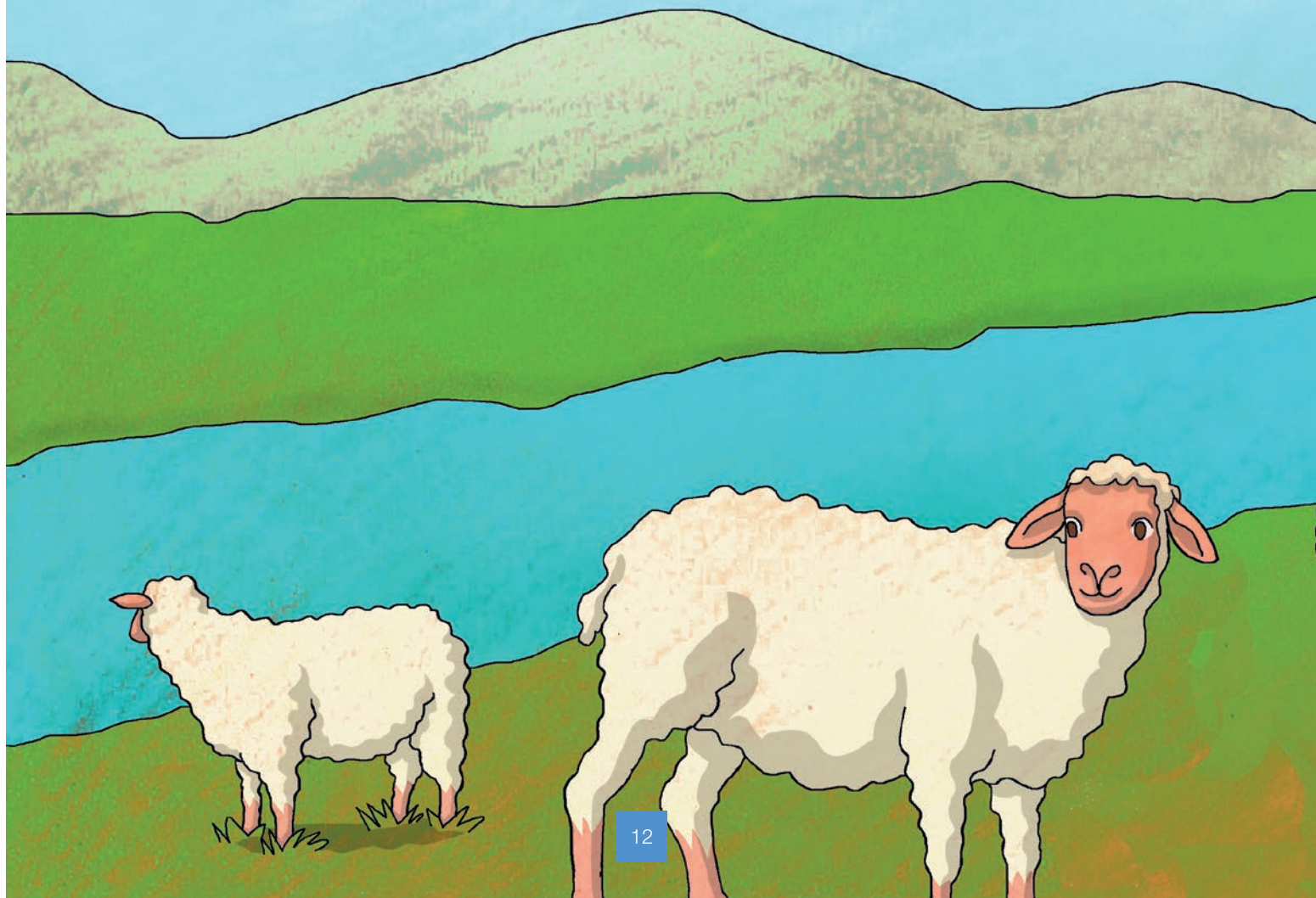
Psalmet janë poezi që kendoreshin, pra janë tekste këngësh. Nga disa mendohet se ato janë shkruajtur nga mbreti David; kështu edhe psalmi 23. Në këtë psalm Davidi shpreh besimin e tij ndaj Perëndisë.

Zoti është bariu im, asgjë nuk do të më mungojë.

Ai më çon në kullota me bar të njomë, më prin tek ujrat e qeta.

Ai ma përtërin shpirtin.

Më prin nëpër shtigjet e drejtësisë, për hir të emrit të tij.

Edhe sikur të ecja në luginën e hijes së vdekjes, nuk do të kisha frikë nga asgjë e keqe, sepse ti je me mua; shkopi yt dhe thupra jote janë ato që më japin zemër.

Ti shtron para meje tryezën në prani të armiqve të mi; ti vajos kokën time me vaj; kupa ime po derdhet.

Me siguri pasuri dhe mirësi do të më shoqërojnë në të gjithë ditët e jetës sime; dhe unë do të banoj në shtëpinë e Zotit ditë të gjata.

PËR VIZITË TEK JÚLIO NË SANTO ANDRÉ (BRASIL)

Unë jam Júlio, dymbëdhjetë vjeç dhe banoj në Santo André si njëri prej 700. 000 banorëve. Qyteti gjendet pranë San Paulos. Unë jam në klasën e gjashtë të shkollës fillore. Këtu më shikoni në një panair libri me shokët e shkollës dhe me vëllain tim më të vogël.

Lënda ime e parapëlqyer është matematika. Unë madje kam marrë pjesë edhe në olimpiada të matematikës! Dy herë kam zënë vendin e tretë dhe kam marrë medalje për këtë.

Qeni im quhet Scoobydoo. Ai ka vetëm tre këmbë, pasi kur ka qenë dy vjeç u godit nga një autobus. Për fat të mirë mbijetoi!

Hobi im është skateboarding. Dy herë në javë unë shkoj për stërvitje dhe marr pjesë edhe në kampionate skateboardshe.

Për Pashkë ne brazilianët kemi qejf të hamë Pacoca. Kjo ëmbëlsirë përbëhet prej kikirikëve të copëtuar dhe sheqerit.

Përveç kësaj unë mësoj t'i bie pianos. Kjo më pëlqen shumë. Shpresoj që më vonë të më lejohet të luaj edhe në shërbesa fetare në bashkësinë time.

Unë jam pagëzuar dhe kam marrë Vulën e shenjtë në bashkësinë time ne Santo André. Kjo bashkësi ka një rëndësi të madhe për familjen time. Stërgjyshja ime e ka njohur Kishën Apostolike të e kur ka qenë 17 vjeç. Bashkë me të edhe stërgjyshi im e vizitoi më vonë kishën dhe filloi që të besonte. Ata janë martuar në këtë bashkësi. Që të dy janë tashmë në përjetësi. Një prej pesë fëmijëve të tyre është gjyshja ime Edna. Edhe ajo e solli bashkëshortin e saj José Antonio në kishë. Sot ai është apostuli ynë. Dhe historia e familjes vazhdon më tej: Edhe babai im e ka njohur përmes nënës sime besimin apostolik të ri dhe ka marrë Vulën e shenjtë. Mamaja ime drejton korin në bashkësinë tonë.

Këtu janë për vizitë gjyshja dhe gjyshi. Zakonisht në shtëpi ne jemi katër: babai im Fábio, mamaja ime Laís, unë dhe vëllai im Raúl. Meqë ra fjala, isha unë ai që ia përzgjodhi emrin. Emri i tij është si ai i apostulit të distriktit tonë Raúl Montes de Oca, të cilin unë e kam shumë për zemër.

Çdo të dielë pas shërbesës fetare unë marr pjesë në mësimin fetar. Ne kemi një mësuese shumë të dashur, ajo quhet Karolina.

Ajo na ka këshilluar që të mbajmë shënime gjatë shërbesës fetare në lidhje me predikimin në altar. Kjo gjë na ndihmon për të dëgjuar më me vëmendje fjalën e Perëndisë.

Foto: Marcel Feldee

| Përzgjedhja – midis ofertës dhe detyrës

I zgjedhur nga mëshira – përse vallë? Nuk ka përgjigje për këtë. Pasi pyetja duhet të ishte: I zgjedhur – përçka? Trajtimet e apostulit kryesor Jean-Luc Schneider rreth këtij definicioni, këtij termi qëndror të kuptuarit apostolik.

„Por ti, o Izrael, shërbëtori im Jakob, ti je populli që unë kam zgjedhur, [...] mos ki frikë, unë jam me ty; mos u tremb unë jam Perëndia yt. Unë do të forcoj dhe do të ndihmoj, do të të mbroj dhe të shpëtoj“ (Isaija 41,8.10).

Nëpërmjet profetëve Perëndia i drejtohet popullit të Izraelit, për ta kujtuar atë për përzgjedhjen që i është bërë atij dhe për t'i dëshmuar atij besnikërinë e vet. Kjo fjalë vlen edhe për popullin e Beslidhjes së Re.

Jo vetëm për shpëtimin personal

Tek Katekizmi shkruhet rreth përzgjedhjes hyjnore (KNK 4.5): „Përzgjedhja bazohet në vullnetin e Perëndisë, i cili thërret persona të veçantë ose grupe njerëzish për një qëllim të caktuar dhe i ka nën përgjegjësi.“

Përzgjedhja është një zgjedhje e përsosur dhe e pavarur e bërë nga Perëndia. Perëndia i (për)zgjedh njerëzit që ai do, pa arritur të justifikohet për këtë gjë (Rom. 9,14–17)::

- nga njëra anë për shpëtimin e tyre personal;
- nga ana tjetër për të punuar në planin e tij për shpëtim..

Njeriu nuk është në gjendje as ta kuptojë e as ta meritojë përzgjedhjen e bërë; megjithatë ai duhet ta pranojë atë.

Gjithçka tjetër, por jo një veprim automatik

Noah u përzgjedh nga Perëndia për të shpëtuar nga përmbytja e madhe. Nëpërmjet besimit të tij dhe bindjes, përluljes që kishte kundrejt Zotit ai e pranoi këtë zgjedhje. Populli i Izraelit u përzgjedh gjithashtu për të marrë bekimin dhe shpëtimin e Zotit; ai mund ta kishte mbajtur fort këtë përzgjedhje, nëse do t'u kish mbetur besnik ligjeve të Moisiut. Këto Përzgjedhje nuk bazoheshin në asnjë masë njerëzore. Ajo që një zgjedhje e lirë e Perëndisë (Ligji i Ripërtërirë 7,6.7).

Përvec kësaj Perëndia e përzgjedh popullin e Izraelit, me qëllim që ai t'i shërbente Zotit: „Dhe do të jeni për mua një mbretëri priftërinjsh dhe një komb i shenjtë. Këto janë fjalët që do t'u thuash bijve të Izraelit“ (Eksodi 19,6). Edhe përzgjedhja jonë është një zgjedhje suverene e Perëndisë dhe e pamundur për intelektin..

Ofertë, që duhet pranuar

Në Testamendin e Ri shpëtimi gjen shprehje në çlirimin prej mëkatit, pra në ndërprerjen e distancës që na ndan

nga Perëndia. Njeriu mund ta fitojë këtë shërim, apo çlirim vetëm nëpërmjet Jezu Krishtit. Shpëtimi rrjedh prej përzgjedhjes hyjnore:

- Për t'u shenjtëruar e lumtuar njeriu duhet ta njohë Jezu Krishtin, Birin e Perëndisë dhe të vetmin dhurues të shpëtimit. Prej vetes ai nuk mund ta fitojë këtë njohuri: ajo duhet t'i shpalosen atij prej vetë Perëndisë. Njeriut, nëpërmjet besimit, i takon vetëm të mbajë fort përzgjedhjen e tij. Ashtu siç ia shfaqti Perëndia Simon Pjetrit njohurinë, diturinë, Jezusi, Krishti është Biri i Zotit që ekziston, dhe Pjetri e ruajti fort zgjedhjen e tij, duke e ndjekur pas Zotin kudo (Mateu 16,16.17).
- Plani i shpëtimit parashikon, që shpëtimi do t'u ofrohet të gjithë njerëzve para se koha të përfundojë, pra para Krijimit të ri. Kjo do të bëhet e mundur, kur Jezusi, mbret mbi të gjithë mbretërit, do të krijojë mbi tokë mbretërinë e paqes dhe kur të ketë lidhur djallin dhe gjithë pasuesit e tij. Perëndia zgjedh në mënyrë të lirë momentin, kur i jep mundësi të gjithë njerëzve për të pasë mundësi të marrin shpëtimin, para apo mbrapa vdekjes së tyre, para ose mbas rikthimit të Jezusit. Kjo zgjedhje është e bazuar vetëm në vullnetin e tij: Njeriu nuk ka forcë vetë as ta shpallë e as ndikon dot për ta marrë atë.

Thirrje për t'i shërbyer tjetrit

Si populli i Beslidhjes së re janë ata, të cilët besojnë në Jezu Krisht, e që janë zgjedhur jo vetëm për t'u çliruar nëpërmjet Krishtit, por edhe për t'i shërbyer atij (KNK 6.2.3.2). Të gjithë anëtarëve të Kishës së Krishtit iu bëhet thirrje të shërbejnë, duke

- i sjellë lavde e adhurime Perëndisë,
- duke dëshmuar me fjalë e me vepra të mirat që Zoti u ka bërë atyre,
- përhapur Ungjillin,
- bërë të mira.

Ky shërbim i dedikohet në mënyrë të veçantë të rilindurve nga Uji dhe Shpirti i Shenjtë, pasi ata, nëpërmjet apostujve dëgjojnë atë fjalë të shpallur drejt (predikimin) nga mëshira, marrin të gjitha sakramentet si dhe faljen e mëkateve.

Fëmijët e Zotit të rilindur nëpërmjet Ujit dhe Shpirtit të Shenjtë janë zgjedhur për t'u bërë të parëlindurit e mbretërisë së Perëndisë. Me rikthimin e tij, Jezu Krishti do të marrë drejt vetes nga të gjallët e të vdekurit ata, të cilët e mbajnë fort përzgjedhjen e tyre, duke pas lejuar që të përgatiten nëpërmjet Apostolatit për ardhjen e Tij. Ata do të kenë mundësi të bashkohen me Krishtin, pa iu dashur të

kalojnë në Gjygin e fundit. Në mbretërinë e paqes ata do të formojnë grupin e priftërinjve botërorë dhe si lajmëtarë të Krishtit do të marrin pjesë në dhurimin e shpëtimit për të gjithë njerëzit, të cilët kanë jetuar në çdo kohë (Zbulesa 20,6).

Në post me një detyrë të veçantë

Që në kohërat e hershme e sot Perëndia ka zgjedhur njerëz, të cilëve u ka besuar një detyrë të veçantë. Abrahami u zgjodh për të qenë një bekim për të gjithë popujt, Moisiu dhe Joshua u zgjodhën, që të çonin popullin e Izraelit drejt tokës së premtuar. Jezusi vetë prezantohet si i përzgjedhuri i Zotit, të cilin Perëndia e dërgoi për t'i shërbyer njerëzimit (Mateu 12,18; Luka 9,35).

Zoti zgjodhi nxënësit e tij, apostujt e mëvonshëm dhe Pjetrin në qendër, me qëllim që t'i besonte atij një detyrë të veçantë (Vep. e Apost. 15,7).

Ne besomë, se zgjedhja për në post bazohet nga vullneti i Perëndisë dhe jo i njeriut. Apostuli për këtë ka detyrën të dallojë, të njohë vullnetin e Perëndisë dhe ta zbatojë atë.

Përgjigjja e Perëndisë: Besnikëria

Perëndia është besnik: Ai do ta përfundojë punën që ka nisur (Filipjanëve 1,6). Sipas planit të tij të shpëtimit,

çdo njeri e ka mundësinë për t'u çliruar (1. Timoteu 2,4). Përzgjedhja bazohet faktikisht tek momenti, kur Zoti të ofron shpëtimin. Në fund të mbretërisë së paqes do ta njohin Jezu Krishtin te gjithë njerëzit. Ata, të cilët do të përjashtohen nga bashkimi me Perëndinë do të jenë ata, të cilët nuk e pranuan vetë ofertën e shpëtimit dhe jo sepse nuk u zgjodhën prej Tij.

Perëndia ruan kishën

Që nga koha kur Kisha e Krishtit u krijua, e ka ruajtur Zoti, duke i dhënë asaj shenjtërimin dhe hirin, mëshirën, e duhur, me qëllim që ajo, megjithë papërsosmërinë njerëzore në historinë e saj, arriti të bëhej herëpashere e dukshme dhe e perceptueshme. Ai është kujdesur gjithashtu, që Kisha e dukshme të mund të plotësonte, të realizonte misionin e saj, e pikërisht të çonte më tutje Ungjillin dhe të mbante gjallë besimin tek Jezusi.

Anëtarët e Kishës e kryejnë, e plotësojnë shërbimin e tyre vetëm nga dashuria që kanë ndaj Perëndisë dhe ndaj tjetërit. Kjo vlen në mënyrë të veçantë për ne, të cilët kemi rilindur nga Uji dhe Shpirti i Shenjtë, pasi dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona gjatë marrjes së vulës.

Ky shërbim duhet të jetë i ndikuar edhe nga druajtja ndaj Zotit. Ne duhet të jemi të ndërgjegjshëm, që shpëtimi mund të fitohet nga njerëzit, vetëm kur ai është zgjedhur

Perëndia është pranë, është në krah të fëmijëve të tij

Perëndia është besnik kundrejt atyre që ka zgjedhur, me qëllim që ata të mund të bëjnë pjesë në grupin e priftërinjve mbretërorë. Ai bën kujdes që asnjë fuqi të mos e pengojë kompletimin e tyre si dhe ngjitjen në ditën e rikthimit të tij (Zbu 12,5). Ne nuk kemi asnjë njohuri rreth atij numri priftërinjsh të Perëndisë dhe të Krishtit të cilët janë të nevojshëm në dhurimin e shpëtimit tek të gjithë njerëzit (numri 144.000 është dhënë në mënyrë krejtësisht simbolike). Askush nuk mund të thotë, se sa të paralindur do të jenë në këtë dhe në atë botë.

Por ne kemi sigurinë, që apostujt do të veprojnë këtu në tokë, derisa të formohet grupi i priftërinjve mbretërorë. Nëpërmjet apostujve Perëndia do t'u japë fëmijëve të tij, të cilët dëshërojnë ta mbajnë fort përzgjedhjen e tyre, të gjithë forcën e nevojshme, fuqinë e duhur, që ata të mund të arrijnë qëllimin e tyre.

Perëndia i ndihmon shërbëtorët e vet

Zoti do t'ju qëndrojë pranë apostujve që ka përzgjedhur, deri në fund të detyrës së tyre (Mateu 28,20). Ai do të ruaj postin e shkëmbit, postin kryesor, pra shërbimin e Pjetrit, të cilin e mban apostuli kryesor, me qëllim që Kisha të mos mposhtet prej së keqes (Mateu 16,18). Të gjithë vëllezërit e administratës të ngarkuar me detyrë prej apostujve, të cilët punojnë bashkë me ta dhe apostulin kryesor, mund të jenë të sigurt për ndihmën, përkrahjen e dhënë prej Jezu Krishtit. Falë ndihmës së tij ata do të mund ta çojnë deri në fund misionin e tyre.

Shkurtimisht dua të përmbledh e aktualizoj këtu të gjitha mendimet e profetëve të Testamentit të Vjetër dhe t'i formuloj si më poshtë vijon: „Mos ki frikë, o Kishë e Krishtit, mos u frikësoni ju, o fëmijë të Zotit, mos u largoni ju, o shërbëtorë. Jezusi u qëndron pranë, është në krah të të zgjedhurve të tij!“

prej Perëndisë. Vetë Perëndia i kërkon të zgjedhurit e tij. Kjo përzgjedhje është një mister, të cilin nuk mund ta shpjegojmë, një zgjedhje, e cila nuk influencohet nga veprat tona të mira.

Derisa të ndërtohet mbretëria e paqes do t'i përkasin Kishës së Krishtit vetëm ata, të cilët Perëndia i ka përzgjedhur për shpëtim e shërbim. Për këtë arsye nuk është e domosdoshme për realizimin e këtij plani shpëtimi, që të gjithë njerëzit të jenë pagëzuar apo vulosur përpara rikthimit të Zotit.

Perëndia pret nga ne që t'i shërbejmë nga dashuria që kemi për të, pa u lodhur dhe t'i besojmë krejtësisht atij. Ai do të kujdest që në kishë të ketë gjithnjë njerëz, që do të përzgjidhen për të përmbushur detyrën që u është ngarkuar. Ai do ta bëjë këtë edhe gjatë kohës së turbullirës, vuajtjeve të mëdha (Zbulesa 12,6). Ungjilli do të përhapet në këtë tokë deri në një fund të përcaktuar nga vetë Perëndia.

Masthead

Autori: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Zürich/Switzerland

Shtëpia Botuese Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Germany

Editori: Peter Johanning

Programi

- 01.07.2018 Detmold (Gjermani)
- 05.07.2018 Ulan Bator (Mongoli)
- 08.07.2018 Moscow (Rusi)
- 21.07.2018 Kindu (RD Kongos)
- 22.07.2018 Kisangani (RD Kongos)
- 26.07.2018 Tembo (RD Kongos)
- 29.07.2018 Kinshasa (RD Kongos)
- 10.08.2018 Mwamba (Tanzani)
- 12.08.2018 Dar-Es-Salaam (Tanzani)
- 18.08.2018 Siauliai (Lituani)
- 19.08.2018 Riga (Letoni)
- 16.09.2018 Merlebach (Francë)
- 26.09.2018 Hong Kong (Hong Kong)
- 30.09.2018 Brisbane (Australi)

New Apostolic Church
International

